

lighed med at faae affattet til almindelig Tilfredshed, og Regjeringen vilde heller ikke gaae ind paa de Forslag, vi ønskede at indbringe; nu forekommer det mig, at der er skeet en Forandring til det Bedre, som jo saa meget mere maa foranledige, at man med Glæde modtager Loven, som den nu foreligger. Jeg for mit Vedkommende kan meget godt i Gæt og Alt stemme for Lovforslaget, og maa derfor udtale mig mod et Udvalgs Nedsættelse. Den første ærede Taler ansøgte som et Argument for at nedsætte et Udvalg en Sammenligning med den Sag, som forleden Dag var for om Overgang til Selveiendom paa de offentlige Stiftelsers Gods; jeg maa dertil bemærke, at det var første Gang, at denne Sag blev foretaget her i Thinget, hvortil vi med megen Omhu have behandlet det Lovforslag, som her foreligger, for kort Tid siden, og det forekommer mig saaledes, at denne Sammenligning ikke er aldeles rigtig. Jeg vil derfor meget ønske, at Thinget ikke vil nedsætte noget Udvalg, men behandle Sagen, idet man jo ved 2den eller 3die Behandling kan foretage de Ændringer, man maatte ønske.

Formanden: Jeg skal blot bemærke, at efter hvad der er mig bekendt, er Indenrigsministeren fraværende, fordi hans Tilstedeværelse i det andet Thing er nødvendig.

M. P. Bruun: Jeg skal tillade mig at understøtte det Forslag, der er fremkommet fra den første ærede Landsthingsmand for Sde Kredts (Tang). Den sidste ærede Taler yttrede derimod, at det foreliggende Lovforslag ikke i noget væsentligt Punkt var afvigende fra det, der tidligere har foreligget os. Jeg skal dertil bemærke, at dette er saa langt fra at være Tilfældet, at det her foreliggende Lovforslag i § 14, 4de Post, indeholder, saa at sige, en heel ny Lov, uden at de nødvendige Forholdsregler ere trufne til en saadan Lovs Gjennemførelse. Selv om man asseer fra, at denne Lov i det Hele taget er meget omfattende og indgribende, og vist kan trænge til al mulig Prøvelse og Overveelse, er alene den af mig nævnte Paragraph for mig afgørende saaledes, at jeg meget bestemt maa tilraade, at et Ud-

valg nedsættes. Jeg vil endogsaa, uagtet jeg meget ønsker en Lov i denne Retning, være tilbøielig til at stemme imod Loven, forudsat at de omhandlede Bestemmelser blive staaende, og der vil jo ikke i den korte Tid, der endnu er tilbage, kunne foretages væsentlige Forandringer heri.

Norgaard: Efter det Forslag, der her er fremkommet om Udvalgs Nedsættelse, kan jeg jo ikke gaae vidtløftig ind paa at omtale Lovens almindelige Bestemmelser, men maa indskrænke mig til at tale om, hvorvidt det er ønskeligt, at nedsætte et Udvalg. Jeg vilde for mit Vedkommende meget beklage, om dette Lovforslag skulde standses paa sin Vej, og ikke blive til Lov i denne Sessjon. Denne Lov er en af dem, som Landmanden med Længsel seer imøde, en af dem, man meget vil takke Indenrigsministeren for, at han er kommen frem med, og en Lov, der forekommer mig, kan kaldes en god Lov. Jeg har med den største Fornøielse læst Lovforslaget, og jeg har ikke kunnet læse en eneste Paragraph af samme, uden at jeg har fundet, at der gik en sund, praktisk Tanke igjennem den; det er umuligt at læse den, uden at see, at det er Mænd med praktisk Sagkundskab, som have udarbejdet den til det, den nu er, og jeg skulde derfor meget beklage, om den ikke blev til Lov. Vi have i mange Aar ønsket, at Regjeringen vilde komme frem med en saadan Lov, og dersom man nu nedsætter et Udvalg, troer jeg, det vil være aldeles klart, at Loven ikke kommer ud i denne Sessjon, et Udvalg, som jeg meget vilde beklage, da jeg asseer Loven for at være en god og brugbar Lov.

Th. Bruun: Jeg maa ogsaa ønske, at dette Lovforslag, som nu foreligger, maa blive til Lov. Det er ganske vist, at der ved en Prøvelse, navnlig af Juristerne, vil findes, at der er Ting at forandre, det betvivler jeg ikke; men, selv om en saadan foretoges, vil der dog af Andre atter være en Deel at udsætte; vi vilde derfor hellere beholde Loven, som den er, da den angaaer Ting, der for det Almindelige har den største Betydning; jeg vil navnlig anføre Afstivningen, der jo endnu befinder